

Getalenteerde alleskunner Pretendent

Populair in pedigree

HENGSTEN

Gert-Willem van Norel:
“Pretendent zorgde ervoor dat ik tegen wil en dank hengstenhouder werd.”

Er zijn hengsten die niet alleen bij leven indruk maken, maar ook nog als ze allang gestorven zijn. Zo'n hengst is Pretendent. Mensen die professioneel op zoek zijn naar goede dressuurpaarden zien in de pedigree nog graag een scheut bloed van deze getalenteerde alleskunner, die zijn kwaliteiten consequent doorgaf aan het nageslacht.

TEKST: GEMMA JANSSEN • BEELD: JACOB MELISSEN

De nakomelingen van deze bruine hengst vielen bijna zonder uitzondering positief op door hun expressieve en elastische wijze van bewegen, daarnaast sprongen zij meestal ook heel goed. Pretendent wordt in 1974 geboren bij Gert Willem van Norel en zou later de naamgever worden van het paardenbedrijf in Wapenveld. “Pretendent kwam uit een geweldige merrielijn. Zijn moeder Leronia was volmaakt. Als twee- en driejarige mocht zij naar de UTV. Zij kreeg destijds in haar verrichting een 10 voor de stap, draf en galop. Als je exterieurmatig iets op haar wilde aanmerken, dan was haar croupe te klassiek. Met een iets rechte croupe heb ik nooit moeite gehad, als de broekspier maar ver genoeg doorloopt. Toch wilde ik niet dat Leronia vanwege die croupe voor ouderwets werd versleten en dus zocht ik een hengst voor haar die de croupe iets zou kunnen verbeteren. Om die reden heb ik Le Faquin gebruikt. Hij was wat wisselend in de fokkerij, ook wat maat betreft, maar gaf wel altijd een mooie croupe door. Leronia werd vlot drachtig. Met tien maanden lag

er op een ochtend plotseling een veulen in haar stal. Dit was Pretendent. Ondanks zijn te vroege start was hij sterk, gezond en watervlug. Ik denk wel, dat als hij op de uitgerekende tijd zou zijn geboren, hij nog wat meer maat zou hebben gekregen. Uiteindelijk werd hij 1.66m. Een hengstenhouder uit de buurt hoonde wel eens over zijn maat, maar om te dekken heb ik nooit een krukje bij de merrie hoeven te zetten. Het was een felle donder! Met de geboorte van het tweede veulen van Leronia ging er iets mis en daarna heb ik haar nooit meer drachtig kunnen krijgen. Als ze in deze tijd geleefd had, dan waren er nog andere mogelijkheden geweest om veulens van haar te krijgen, maar daar was toen nog helemaal geen sprake van.”

Tijden veranderen

“Als driejarige was Pretendent misschien niet de allergrootste hengst, maar hij kon zich geweldig presenteren. De bedoeling was om hem te verkopen. Cees van Arkel bood 25.000 gulden voor hem, dat was in die tijd een enorm bedrag, maar wel onder de voorwaarde dat Pretendent

gecastreerd zou worden. Dat wilde ik per se niet, want ik wist wat er voor een bijzondere moederlijn achter die hengst zat. Ik heb jarenlang bij de familie Fikse gelopen en wilde, toen de verkoop van de baan was, Pretendent graag op hun hengstenstation hebben. Zij zagen het helaas helemaal niet zitten met hem. Deze hengst zorgde ervoor, dat ik tegen wil en dank hengstenhouder werd. Tegenwoordig kan iedereen een hengst exploiteren, maar vroeger moest je daar een licentie voor hebben. Daar ben ik toen maar achteraan gegaan om Pretendent zelf te kunnen inzetten als dekhengst. Op de hengstenkeuring in Arnhem, toen was Pretendent vier jaar, wilde ik hem graag onder het zadel laten zien. Inspecteur Leo Thien was faliekant tegen, maar als ik iets wil ben ik net een pitbull. Het

moet dan hoe dan ook lukken, of het nu links- of rechtsom is. Ik zei tegen Leo, waar ik overigens altijd heel goed mee door een deur kon en waar ik veel respect voor had: 'De tijden veranderen. Mensen zoeken sportpaarden en willen sportpaarden zien en geen hengsten alleen maar aan een touwtje.' Leo antwoordde: 'Wat ben jij een eigenwijze donder!', maar het eind van het liedje was wel dat er op de hengstenkeuring een rubriek in het leven werd geroepen voor hengsten onder het zadel. Eigenlijk de voorloper dus van de hengstencompetitie zoals we die nu kennen! In Arnhem liep Pretendent onder Ton de Kok als een droom. Op de afstammelingenkeuring liet hij een koppel geweldige veulens zien en in een jaar werden maar liefst zeven driejarige dochters geselec-

De moderne Pretendent (v. Le Faquin xx) was een zogenaamd F1-product en zijn tijd als fokhengst ver vooruit.

STEMPELHENGST

HENGSTEN

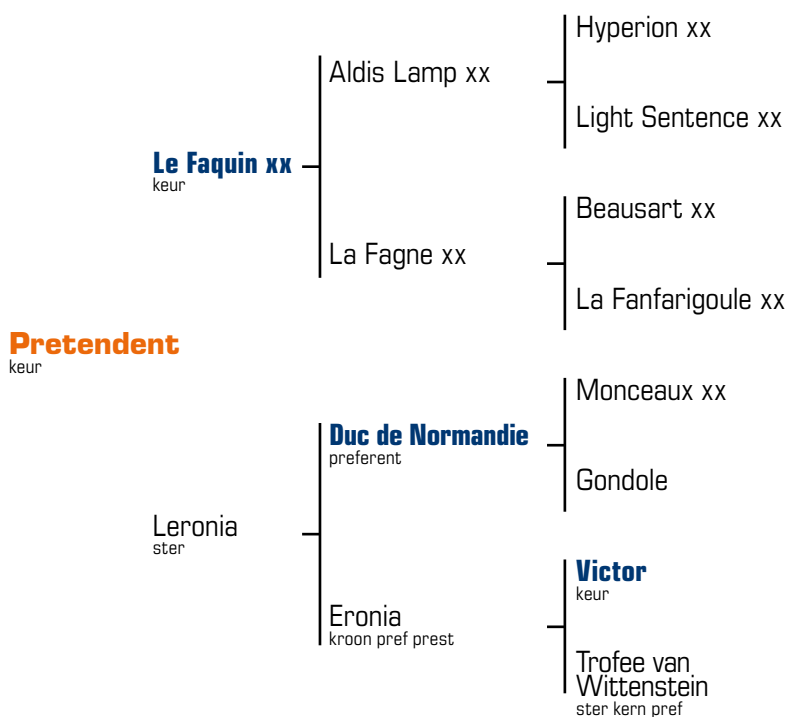
teerd voor de UTV. Ondanks deze resultaten was hij niet meteen mateloos populair bij de fokkers. Als je de tijd vooruit bent, wordt dit door de mensen zelden gewaardeerd en waarschijnlijk miste ik ook het commerciële talent om zijn successen ten volle uit te buiten. Maar al zijn nakomelingen waren atletisch en konden super bewegen. Voor sommige ruiters was het atletisch vermogen ook wel een nadeel, zij waren stugge paarden gewend en hadden hun handen vol aan zijn watervlugge kinderen. Uiteindelijk is hij op negentienjarige leeftijd tijdens het dekken van een merrie gestorven.”

Omvormers

“Ik durf rustig te stellen dat Pretendent zijn tijd ver vooruit was. Als we vandaag de dag nog de beschikking zouden hebben over hem, paste hij nog steeds heel goed in de fokkerij; een en al gummi in zijn lijf, tritt en souplesse en met een flinke scheut volbloed in zijn aderen. De hengst Il Divo (Winningmood uit Aronia keur IBOP-dres van Oscar, red.), die dit najaar werd goedgekeurd, komt rechtstreeks uit de moederlijn van Pretendent en we hebben daar dan ook hoge verwachtingen van”, zo besluit Gert Willem.

Le Faquin xx

Pretendent was een zogenaamde F1-kruising. Zijn vader was de Engels volbloed Le Faquin. Deze vos werd in 1954 geboren in België en verhuisde op dertienjarige leeftijd naar Nederland. Hier werd hij goedgekeurd voor het VLN, de voorloper van het KWPN, en zorgde voor een fors aantal nakomelingen alvorens hij in 1985 stierf. Negen jaar eerder werd Le Faquin xx keur verklaard. Over zijn eigen sportieve prestaties is weinig bekend. Dit in tegenstelling tot zijn roemruchte grootvader van vaderskant, de beroemde Hyperion. Deze legende won ondermeer de Epsom Derby en de St. Leger Stakes. Hij werd zes keer uitgeroepen tot kampioenshengst van Groot-Brittannië en werd de belangrijkste hengst van de twintigste eeuw genoemd. Le Faquin xx heeft naast Pretendent nog acht KWPN-goedgekeurde zonen gegeven. Onder meer Niels, die geboren is uit Eronia. Deze kroonpreferente prestatiemerrie van de hengst Victor is via stermerrie Leronia de grootmoeder van Pretendent.

UTV-merrie

UTV-merrie Leronia is dus de moeder van Pretendent. Haar vader Duc de Normandie was een zoon van de op de renbaan sterk presterende volbloed Monceaux. Hij kwam op vierjarige leeftijd naar Nederland. Hier heeft hij alle kansen gekregen en een indrukwekkende hoeveelheid nakomelingen nagelaten, waaronder een fors aantal KWPN-goedgekeurde hengsten en internationale sportpaarden. Tot de laatste categorie behoorde onder meer de bekende Grand Prix-dressuurpaarden Duco, Saffier R, Thomas en Zantos. Daarnaast leken zijn nakomelingen ook heel goed te kunnen springen. Een groot aantal ervan was actief in de klasse Z of hoger. Trotsky was een bekend internationaal springpaard, Douglas III sprong 1.60m.

“Goede herinneringen aan Vincent en Vanitas”

Drievoudig olympisch amazone Annemarie Sanders-Keijzer heeft twee zonen van Pretendent van heel dichtbij meegemaakt. “Aan zowel Vanitas als Vincent bewaar ik heel goede herinneringen. Vincent is als vierjarige bij mij gekomen en heb ik helemaal zelf opgeleid tot de Grand Prix. Dit ging heel gemakkelijk. Ik heb noch voor hem noch na hem ooit nog een paard gehad dat zo makkelijk de galopwissels om de pas leerde. Binnen een week deed hij ze feilloos. Tijdens een ereronde op een groot concours heb ik wel eens een ereronde met de teugels in één hand gereden terwijl Vincent probleemloos en enthousiast wel dertig of veertig wissels om de pas maakte. In die tijd was het heel bijzonder dat een goedgekeurde

hengst werd uitgebracht in de sport. In 1988 was hij pas negen jaar en nog net niet toe aan deelname aan de Olympische Spelen, daarom ben ik toen met Amon naar Seoul gegaan. Die Spelen kwamen te vroeg voor Vincent, maar een jaar later werden we Nederlands kampioen. Eigenlijk zou ik niet meedoen aan het NK, want ik had net in die tijd een vakantie gepland in Italië. Maar ik won de Grand Prix tijdens de eerste editie van Champion Arnhem, daar liep Vincent als een tierelier. Hoewel het officieel al te laat was om in te schrijven voor het NK, wilde de organisatie heel graag dat ik mee zou doen. Ik ben toch op vakantie gegaan. In de tussentijd heeft mijn zus Monique Vincent doorgetraind. Een paar dagen voor de wedstrijd ben ik terug gekomen uit Italië. Vincent liep een droomproef en we werden Nederlands kampioen. Op maandag zat ik weer in het vliegtuig terug naar Italië. “

Bravoure

“Om te zien was Vincent een plaatje en hij had een heel lief karakter. Op concours gedroeg hij

1. De Olympische Spelen kwamen in 1988 net te vroeg voor Vincent (v.Pretendent), maar een jaar later werd hij met vlag en wimpel Nederlands kampioen.

2. Vanitas (v.Pretendent) blonk niet alleen uit tussen de witte hekjes, maar sprong met Wout-Jan van der Schans ook op Z-niveau.

3. De preferente keurmerrie Koraalfee (v.Pretendent) werd kampioen op de UTV en was in 1997 de beste merrie in de finale van de Pavo Cup.

4. Cabochon (v.Vincent), hier onder Coby van Baalen, is via zijn vader een kleinzoon van Pretendent en heeft voor een ongekend aantal goed presterende nakomelingen gezorgd, met een fijn karakter als gemene deler.

VERERVING

Pretendent deed mee aan de hengstenkeuring in 1977 en werd daar omschreven als een goedsoortige hengst met veel klasse. Met ruime bewegingen en een achterhand die goed werd ondergebracht. Tijdens het verrichtingsonderzoek in Sleen wilde hij wel graag werken, maar hij was niet de makkelijkste hengst en had een goede ruiter nodig. Hij beschikte over een goede aanleg als dressuur-, spring- en terreinpaard. Voor het aangespannen onderdeel scoorde hij een 9 en voor het vrijspringen een 8,5. In 1980 liet Pretendent een uniforme collectie, langgellijnde, edele veulens zien met een sterke bovenbouw en dito rompen, die op krachtige wijze bewogen. Eenmaal volwassen lieten de nakomelingen van zich horen op keuringen, maar ook op het wedstrijdterrein. Daarom werd Pretendent in 1987 keur verklaard.

Moeder van Pretendent, Leronia (v.Duc de Normandie), leek volmaakt. Deze UTV-merrie kreeg voor haar verrichting een 10 voor de stap, draf en galop.

zich altijd keurig en had helemaal geen hengstenmanieren. Hij zat geweldig en hij liep heerlijk, maar soms was hij wat te braaf. Als hij

BEKENDE NAKOMELINGEN

- **Vanitas** (mv.Commandant) KWPN-hengst, Grand Prix dressuur en 1.30m springen
- **Vincent** (mv.Duc de Normandie) KWPN-hengst, Grand Prix dressuur
- **Amarillo** (mv.Onyx) KWPN-hengst
- **Koraalfee** (mv.Vanitas) als vierjarige UTV-kampioene en beste merrie Pavo Cup
- **Controversy** (mv.Orkaan) Grand Prix dressuur
- **Ferdinant A.H.** (mv.Duc de Normandie) Grand Prix dressuur
- **Griffier** (mv.G) Grand Prix dressuur
- **Gigant** (mv.Uppercut xx) Grand Prix dressuur
- **Uzelma** (mv.Enfant de Normandie) keur preferent prestatie
- **Wensie** (mv.Enfant de Normandie) keur preferent prestatie
- **Ziediola** (mv.Duc de Normandie) keur sport-dres prestatie
- **Zigranta** (mv.Amor) ster preferent prestatie
- **Lawool** (Zeoliet x Pretendent) Grand Prix dressuur
- **Murdock** (Balzflug x Pretendent) Grand Prix dressuur
- **Marisol** (Concorde x Pretendent): 1.60m springen
- **Jodyprinses** (Cabochon x Pretendent): preferent, prestatie en keur

de ring in moest, kroop hij eerder wat in elkaar dan dat hij stoer werd. Hij miste de bravoure en de power die zijn halfbroer Vanitas wel had. Vanitas kwam bij mij toen hij een jaar of zes was om verder opgeleid te worden. Met hem had ik echt een klik en ik heb enorm veel plezier beleefd met Vanitas. Ik houd van brutale paarden, die passen bij me en ik heb er altijd goed mee overweg gekund. Vanitas was nooit gemeen, maar wel een brutale boef. Op ieder concours moest hij een keer met vier benen de lucht in. Hij was ook een keiharde werker en een echte showbink. Met hem heb ik in de kleine tour heel veel gewonnen, waaronder het grote concours in Aken. Ik zei altijd tegen iedereen dat hij twee verschillende ogen had, een lieve en een ondeugende. En van die kleine oortjes die met de puntjes naar elkaar toe en altijd naar voren stonden. Voor het overige was het niet echt een mooi paard, vanwege zijn wat ouderwetse achterkant. Maar hij had wel een fraai front. Als je er op zat, dan steeg je zo tien centimeter op aan de voorkant. Net voor onze deelname aan Champion Arnhem stond hij van de een op de andere dag hoeft bevangen. We hebben van alles geprobeerd om hem weer goed te krijgen, maar dat is helaas niet gelukt. Ik kijk met bijzonder veel plezier terug op mijn tijd met beide hengsten, die overigens ook allebei waren opgenomen in het NOP." ●

Annemarie Sanders-Keijzer:
"Aan zowel Vanitas als Vincent bewaar ik heel goede herinneringen."